

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA WE WROCŁAWIU**

50-413 Wrocław, ul. Walońska 3-5
tel.(071)344 65 87, (071)34 05 920, fax (071)34 05 922
e-mail: wroclaw@uokik.gov.pl

Wrocław, dnia 9.11.2010 r.

RWR-411-6/10/JB

DECYZJA RWR 27/2010

I. Na podstawie art. 12 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz. U. nr 50, poz. 331 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 2 pkt 3 w związku z § 4 ust.1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 r. w *sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów* (Dz. U. Nr 107, poz. 887),

po uprawdopodobnieniu w toku postępowania antymonopolowego, zarzutu stosowania przez „MUNDO” Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Odpadami Sp. z o.o. z siedzibą w Lubinie praktyki, polegającej na nadużywaniu pozycji dominującej na lokalnym rynku składowania odpadów komunalnych pochodzących z obszaru gminy Lubin poprzez :

1. stosowanie w podobnych umowach z osobami trzecimi niejednolitych warunków umów, stwarzających tym osobom zróżnicowane warunki konkurencji, w wyniku wprowadzenia nieuzasadnionego zróżnicowania cen za świadczenie usług składowania odpadów komunalnych na składowisku w Lubinie, co może stanowić naruszenie art. 9 ust. 1 i 2 pkt 3 powołanej wyżej ustawy,

2. nieuzasadnione zróżnicowanie cen za świadczenie usług składowania odpadów komunalnych na składowisku w Lubinie, które uprzywilejowuje jednego przedsiębiorcę, tj. Miejskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania Sp. z o.o. z siedzibą w Lubinie i prowadzi do podziału rynku według kryteriów podmiotowych, co może stanowić naruszenie art. 9 ust. 1 i 2 pkt 7 powołanej wyżej ustawy,

oraz po przyjęciu przez „MUNDO” Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Odpadami Sp. z o.o. z siedzibą w Lubinie zobowiązania do wprowadzenia od dnia 1 stycznia 2011 r. cennika za składowanie opadów na składowisku w Lubinie zawierającego jednolite, transparentne i niedyskryminacyjne zasady systemu rabatowego – które zostały załączone przez ww. przedsiębiorcę do pisma z dnia 29 września 2010 r.,

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,

nakłada się na „MUNDO” Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Odpadami Sp. z o.o. z siedzibą w Lubinie obowiązek wykonania tego zobowiązania.

II. Na podstawie art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz. U. nr 50, poz. 331 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 2 pkt 3 w związku z § 4 ust.1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 r. *w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów* (Dz. U. Nr 107, poz. 887),

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,

nakłada się na MUNDO” Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Odpadami Sp. z o.o. z siedzibą w Lubinie obowiązek złożenia do dnia 15 stycznia 2011 r. sprawozdania o stopniu realizacji przyjętego zobowiązania, przy czym sprawozdanie powinno zawierać:

- informację o liczbie zawartych umów o składowanie odpadów komunalnych na składowisku w Lubinie zawierających zasady systemu rabatowego zgodne ze skalą rabatową załączoną przez ww. przedsiębiorcę do pisma z dnia 29 września 2010 r.,
- informację, czy wszyscy dostawcy odpadów komunalnych posiadający umowę o składowanie odpadów komunalnych na składowisku w Lubinie posiadali w dniu 1 stycznia 2011 r. w tych umowach zapis zawierający zasady systemu rabatowego zgodne ze skalą rabatową załączoną przez ww. przedsiębiorcę do pisma z dnia 29 września 2010 r., jeżeli nie wszyscy, to ilu odbiorców nie posiada ww. zapisu i z jakich przyczyn,
- informację, czy wszyscy dostawcy odpadów komunalnych dostarczający odpady komunalne na składowisko w Lubinie mają dostęp do cennika oraz systemu rabatowego za składowanie odpadów komunalnych na składowisku w Lubinie, należy załączyć ww. cennik oraz system rabatowy.

Uzasadnienie

W trakcie prowadzonego postępowania wyjaśniającego w sprawie podejrzenia stosowania praktyk ograniczających konkurencję przez Głogowskie Przedsiębiorstwo Komunalne – SITA Głogów Sp. z o.o. z siedzibą w Głogowie na składowisku w Biechowie organ antymonopolowy wystosował pismo m.in. do „MUNDO” Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Odpadami Sp. z o.o. z siedzibą w Lubinie, którego celem było ustalenie polityki cenowej prowadzonej przez ww. przedsiębiorcę na składowisku w Lubinie (w szczególności wysokość i kalkulacja cen za składowanie i system rabatowy).

Po przeanalizowaniu informacji zawartych w odpowiedzi Przedsiębiorstwa Gospodarki Miejskiej Sp. z o.o. na ww. pismo, z których wynikało, iż ww. Spółka różnicuje ceny za składowanie odpadów komunalnych w zależności od ilości dostarczonych odpadów, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów postanowił wszcząć postępowanie wyjaśniające mające na celu wstępne ustalenie, czy w wyniku różnicowania cen za składowanie odpadów komunalnych na składowisku w Lubinie mogło nastąpić naruszenie przez „MUNDO” Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Odpadami Sp. z o.o. z siedzibą w Lubinie przepisów ww. ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów*, a w szczególności jej art. 9 ust. 1 i 2 pkt 3.

Ponieważ analiza dokumentów i informacji zebranych w toku ww. postępowania wyjaśniającego, dała podstawę do przyjęcia, iż mogło nastąpić naruszenie art. 9 ust. 1 i 2 pkt 3 i 7 ww. ustawy, wszczęcie postępowania antymonopolowego - w związku z podejrzeniem nadużywania przez „MUNDO” Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Odpadami Sp. z o.o. z siedzibą w Lubinie (dalej również jako „MUNDO” lub „Spółka”) pozycji dominującej na lokalnym rynku składowania odpadów komunalnych na składowisku w Lubinie - stało się konieczne i uzasadnione.

Tym samym, Prezes UOKiK – postanowieniem nr 100/2010 – wszczął w dniu 25 maja 2010 r. postępowanie antymonopolowe w związku z podejrzeniem nadużywania przez „MUNDO” Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Odpadami Sp. z o.o. z siedzibą w Lubinie pozycji dominującej na lokalnym rynku składowania odpadów komunalnych na składowisku w Lubinie, polegającego na :

1. stosowaniu w podobnych umowach z osobami trzecimi niejednorodnych warunków umów, stwarzających tym osobom zróżnicowane warunki konkurencji, w wyniku wprowadzenia nieuzasadnionego zróżnicowania cen za świadczenie usług składowania odpadów komunalnych na składowisku w Lubinie, co może stanowić naruszenie art. 9 ust. 1 i 2 pkt 3 powołanej wyżej ustawy,

2. nieuzasadnionym zróżnicowaniu cen za świadczenie usług składowania odpadów komunalnych na składowisku w Lubinie, które uprzywilejowuje jednego przedsiębiorcę, tj. Miejskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania Sp. z o.o. z siedzibą w Lubinie i prowadzi do podziału rynku według kryteriów podmiotowych, co może stanowić naruszenie art. 9 ust. 1 i 2 pkt 7 powołanej wyżej ustawy,

(Dowód : Postanowienie. Nr 100/2010 z dnia 25.05.2010 r., tom I karta 3).

Z kolei postanowieniem Nr 101/2010 z dnia 25.05.2010 r. Prezes Urzędu postanowił na podstawie art. 73 ust. 2 pkt 2 i ust. 6 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zaliczyć w poczet materiału dowodowego, wszczętego w dniu 25 maja 2010 r., postępowania antymonopolowego:

- wszystkie informacje uzyskane przez Prezesa Urzędu w postępowaniu wyjaśniającym w sprawie wstępnego ustalenia, czy w wyniku różnicowania cen za składowanie odpadów komunalnych na składowisku w Lubinie mogło nastąpić naruszenie przez „MUNDO” Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Odpadami Sp. z o.o. z siedzibą w Lubinie przepisów ww. ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, a w szczególności jej art. 9 ust. 1 i 2 pkt 3 (sygn. RWR 400-9/10/JB),

- informacje zawarte w piśmie spółki MUNDO z dnia 9 lutego 2010 r. (wraz z załącznikami) przesłanym do Urzędu w ramach postępowania wyjaśniającego w sprawie wstępnego ustalenia, czy mogło nastąpić naruszenie przez Głogowskie Przedsiębiorstwo Komunalne – SITA Głogów Sp. z o.o. z siedzibą w Głogowie przepisów ww. ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, a w szczególności jej art. 9 ust. 1 i 2 pkt 1.

(Dowód: Postanowienie. Nr 101/2010 z dnia 25.05.2010 r., tom I karta 5).

W odpowiedzi na zawiadomienie Prezesa UOKiK z dnia 25 maja 2010 r. o wszczęciu postępowania antymonopolowego spółka MUNDO – pismem z dnia 14 czerwca 2010 r. - stwierdziła, iż zróżnicowanie cen na składowiskach odpadów w Polsce jest powszechnie stosowaną praktyką w stosunku do dużych kontrahentów przywożących znaczne ilości odpadów i ma ona oczywiste uzasadnienie ekonomiczne. Zdaniem Spółki obsługa jednego kontrahenta dostarczającego dużą ilość odpadów jak np. Miejskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania Sp. z o.o. z siedzibą w Lubinie (dalej również jako „MPO”) generuje znacznie niższe koszty administracyjne niż obsługa kilku „małych kontrahentów”. Kształtując politykę cenową, w tym stosując rabaty ilościowe, Spółka wpływa na swoje wyniki ekonomiczne. Zróżnicowanie cen ma na celu zmotywowanie kontrahentów do przywożenia większej ilości odpadów w mniejszej ilości transportów. Przy przyjmowaniu odpadów w większych ilościach, niższe są koszty obsługi – ważenia, usytuowania na składowisku, koszty administracyjne związane z fakturowaniem i rozliczaniem transakcji przypadające na 1 tonę odpadów. Jednocześnie Spółka zaznaczyła, iż udzielając rabatów w zależności od ilości przywożonych do składowania odpadów nie stosuje podziału rynku według kryteriów terytorialnych oraz podmiotowych. Każdy potencjalny przedsiębiorca zawierający umowę o składowanie odpadów mógł i może - zdaniem Spółki – otrzymywać cenę stosowaną dla MPO, jeżeli przywoziłby do składowania porównywalne z ww. podmiotem ilości odpadów. Spółka MPO nie zawsze bowiem uzyskiwała na składowisku w Lubinie największe rabaty. Zgodnie bowiem z przyjętą przez MUNDO polityką cen największe rabaty otrzymywali wyłącznie kontrahenci dostarczający największą ilość odpadów. W latach 2006 – 2007 największe rabaty uzyskiwało nie MPO lecz WPO ALBA S.A. z siedzibą we Wrocławiu, które od marca 2008 r. nie wywozi już jednak odpadów na składowisko w Lubinie. Spółka MUNDO przyznając, iż stosowała system negocjacyjny zawierania umów (w tym cen i rabatów) stwierdziła, iż pilnie rozważy wydanie zarządzenia w sprawie ustalania cen za składowanie odpadów uwzględniającego system rabatowy lub zamieszczenie tych zasad w cenniku.

(Dowód : tom I karty 117 - 122).

W uzupełnieniu ww. pisma z dnia 14 czerwca 2010 r. spółka MUNDO – w piśmie z dnia 23 czerwca 2010 r. – wniosła o wydanie decyzji w trybie art. 12 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Spółka wyjaśniła, iż Zarząd spółki MUNDO obecnie przygotowuje projekt zarządzenia, jako załącznika do obowiązującego cennika za składowanie odpadów, w którym od dnia 1 stycznia 2011 r. wprowadza się jednolite i transparentne i niedyskryminacyjne zasady systemu rabatowego (stawki rabatowe i przedziały ich stosowania) za składowanie odpadów komunalnych na składowisku w Lubinie. Następnie w pismach z dnia 23 i 29 września 2010 r. ww. Spółka przedstawiła ostateczny projekt stawek i przedziałów rabatowych dla odpadów komunalnych planowanych do umieszczenia w cenniku od dnia 1 stycznia 2011 r.

(Dowód : tom I karty 148, 182-185).

Pismem z dnia 18 października 2010 r. Prezes Urzędu poinformował stronę o prawie do zapoznania się z aktami postępowania oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranego materiału dowodowego. Spółka MUNDO nie skorzystała z tego uprawnienia.

(Dowód: tom II karta 201).

Przeprowadzone przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów postępowanie dowodowe pozwoliło na ustalenie następującego stanu faktycznego :

1. „MUNDO” Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Odpadami Sp. z o.o. z siedzibą w Lubinie jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, prowadzącym działalność gospodarczą w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, zarejestrowanym w Krajowym Rejestrze Sądowym przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu, IX Wydział Gospodarczy, pod numerem KRS 0000131727. Jednym z głównych przedmiotów działania przedsiębiorcy jest administrowanie składowiskiem odpadów komunalnych w Lubinie. Jedynym udziałowcem Spółki jest Gmina Miejska Lubin (100 % udziałów).

(Dowód :tom I karty 7-13).

2. W tabeli nr 1 (poniżej) znajdują się ceny za składowanie odpadów komunalnych na składowisku w Lubinie stosowane dla przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie wywozu odpadów komunalnych na ww. składowisko w latach 2008 - 2010:

Wysokość cen netto za składowanie odpadów komunalnych
na składowisku w Lubinie

tabela nr 1

l.p.	Nazwa firmy	Cena 1 Mg odpadów komunalnych 2008 r. (netto) (w zł.)	Cena 1 Mg odpadów komunalnych 2009 r. (netto) (w zł.)	Cena 1 Mg odpadów komunalnych 2010 r. (netto) (w zł.)
1.	MPO Sp. z o.o. Lubin	[tajemnica przedsiębiorstwa]	[tajemnica przedsiębiorstwa]	[tajemnica przedsiębiorstwa]
2.	Hydrotruck Sp. z o.o. Polkowice	[tajemnica przedsiębiorstwa]	[tajemnica przedsiębiorstwa]	[tajemnica przedsiębiorstwa]
3.	Van Gansenwinkel Sp. z o. o. Legnica	[tajemnica przedsiębiorstwa]	[tajemnica przedsiębiorstwa]	[tajemnica przedsiębiorstwa]

*cena uzależniona od ilości odpadów

** W dniu 30.04.2010 r. spółka Hydrotruck została połączona przez przejęcie ze spółką PUK Van Gansenwinkel Legnica Sp. z o.o.

Źródło danych w tabeli: sprawa RWR 400-9/10/JB karta 9.

Spółka MUNDO wyjaśniła, iż ceny ustala w oparciu o bazowy koszt przyjęcia 1 tony odpadów. Wpływ na politykę cenową ma również poziom uzyskiwanej rentowności działalności z uwzględnieniem zmian w przepisach dotyczących ochrony środowiska. Limit wysokości upustów cenowych oparty jest na określonym uprzednio poziomie rentowności netto przychodów oraz poziomie rentowności netto aktywów. Decyzje cenowe na dany rok obrotowy podejmowane są drogą zarządzenia wewnętrznego Prezesa Zarządu Spółki :

1. Zarządzenie wewnętrzne nr 6/2007 z dnia 9 listopada 2007 r. wprowadziło na 2008 r. następujące uregulowania:

1. Ceny za składowanie odpadów określone w załączniku (...) są cenami umownymi i w szczególnie uzasadnionych przypadkach - w drodze negocjacji – mogą ulec zmianie. Upoważniony do zmiany cen w indywidualnych przypadkach jest dyrektor techniczny.
2. Zarządzenie wewnętrzne nr 1/2009 z dnia 2 stycznia 2009 r. wprowadziło na 2009r. następujące uregulowania:
 1. Na odpady może zostać udzielona bonifikata w zależności od ilości lub sposobu ich wykorzystania.
 2. Zastosowanie bonifikat, o których mowa w par. 3 wymaga formy pisemnej w postaci dwustronnie podpisanej umowy bądź aneksu do umowy na dostawę odpadów.

Głównym kryterium przy ustaleniu poziomu cen w przypadku cen umownych negocjowanych jest wolumen odpadów dostarczanych do składowania, a następnie rodzaj dostarczanych odpadów, sposób transportu i wyładunku, częstotliwość i stabilność dostaw.

(Dowód: sprawa RWR 400-9/10/JB karty 9-11).

3. Zgodnie z umową zawartą dnia 15 stycznia 2009 r. z MPO Sp. z o.o. z siedzibą w Lubinie na rok 2009 ceny za składowanie odpadów komunalnych o kodzie 20 03 01 ustalone zostały przez spółkę MUNDO w następujący sposób:
 - [tajemnica przedsiębiorstwa] za 1 Mg w okresie od 1 stycznia 2009 r. do 31 marca 2009 r.,
 - [tajemnica przedsiębiorstwa] za 1 Mg w okresie od 1 kwietnia 2009 r. do 31 grudnia 2009 r.,

W myśl umowy zawartej dnia 30 grudnia 2009 r. z MPO Sp. z o.o. na rok 2010, cenę za składowanie 1 Mg odpadów komunalnych o kodzie 20 03 01 ustalono w wysokości [tajemnica przedsiębiorstwa]. Przy ustaleniu ww. poziomu cen spółka MPO w czasie negocjacji zagwarantowała dostarczenie na składowisko niemniej niż [tajemnica przedsiębiorstwa] odpadów komunalnych miesięcznie, w związku z czym przyjęto cenę w wysokości [tajemnica przedsiębiorstwa] za 1 Mg.

(Dowód : sprawa RWR 400-9/10/JB karty 11-12).

4. Zgodnie z umowami zawartymi z przedsiębiorcami: Hydrotruck Sp. z o.o. z siedzibą w Polkowicach (dalej również jako „Hydrotruck”) i Przedsiębiorstwo Usług Komunalnych van Gansenwinkel Sp. z o.o. z siedzibą w Legnicy (dalej również jako „van Gansenwinkel”), w latach 2009 - 2010 spółka MUNDO stosowała ceny za składowanie 1 Mg odpadów komunalnych o kodzie 20 03 01 zgodnie z cennikiem (tj. 160 zł w 2009 r. i 164,20 zł w 2010 r.).

(Dowód : sprawa RWR 400-9/10/JB karta 12).

5. Z przedłożonej organowi antymonopolowemu przez spółkę MUNDO kalkulacji obowiązujących od dnia 1 stycznia 2010 r. opłat za składowanie odpadów komunalnych

na składowisku w Lubinie w wysokości [tajemnica przedsiębiorstwa] dla spółki MPO oraz [tajemnica przedsiębiorstwa] dla spółek: Hydrotruck i van Gansenwinkel wynika, iż zróżnicowanie ww. cen wynika jedynie z przyjętego przez spółkę MUNDO zróżnicowanego narzutu zysku. W przypadku spółki MPO narzut zysku od sumy kosztów bezpośrednich i kosztów ogólnego zarządu wynosi [tajemnica przedsiębiorstwa], natomiast w przypadku dwóch pozostałych spółek (tj. Hydrotruck i van Gansenwinkel) wynosił [tajemnica przedsiębiorstwa]. Również zróżnicowanie przedmiotowych cen w 2009 r. wynikało wyłącznie z przyjętego przez spółkę MUNDO różnego narzutu zysku [tajemnica przedsiębiorstwa]. Poniżej znajdują się kalkulacje cen za składowanie odpadów komunalnych na składowisku w Lubinie w 2010 r. [tajemnica przedsiębiorstwa].

Kalkulacja obowiązującej od dnia 1 stycznia 2010 r. ceny w wysokości [tajemnica przedsiębiorstwa] (dla MPO) za składowanie odpadów komunalnych na składowisku w Lubinie:
tabela nr 2

Lp	Wyszczególnienie	Koszty (w zł.)
1.	Koszty eksploatacji razem	*[tajemnica przedsiębiorstwa]
2.	Przewidywana ilość odpadów w tonach	*
3.	Średni koszt jednostkowy 1 tony (poz. 1 : 2)	*
4.	Opłata środowiskowa za 1 tonę	*
5.	Razem koszty bezpośrednie za 1 tonę (poz. 3 + 4)	*
6.	Koszty ogólnego zarządu – wsk. narzutu 12,50%	*
7.	Zysk 4,50 % od poz. 5+6	*
8.	Koszt składowania 1 tony odpadów (poz. 5+6+7)	*
9.	Fundusz rekultywacji za 1 tonę	*
10	Cena za składowanie 1 tony odpadów (poz. 8+9)	*
11	Cena po zaokrągleniu (stosowana) bez podatku VAT	*

Źródło danych w tabeli: tom I karta 114.

Kalkulacja obowiązującej od dnia 1 stycznia 2010 r. ceny w wysokości [tajemnica przedsiębiorstwa] (dla spółek: Hydrotruck i van Gansenwinkel*) za składowanie odpadów komunalnych na składowisku w Lubinie:

tabela nr 3

Lp	Wyszczególnienie	Koszty (w zł.)
1.	Koszty eksploatacji razem	*[tajemnica przedsiębiorstwa]
2.	Przewidywana ilość odpadów w tonach	*
3.	Średni koszt jednostkowy 1 tony (poz. 1 : 2)	*
4.	Opłata środowiskowa za 1 tonę	*
5.	Razem koszty bezpośrednie za 1 tonę (poz. 3 + 4)	*
6.	Koszty ogólnego zarządu – wsk. narzutu 12,50%	*
7.	Zysk 18,17 % od poz. 5+6	*
8.	Koszt składowania 1 tony odpadów (poz. 5+6+7)	*
9.	Fundusz rekultywacji za 1 tonę	*
10	Cena za składowanie 1 tony odpadów (poz. 8+9)	*
11	Cena po zaokrągleniu (stosowana) bez podatku VAT	*

*W dniu 30.04.2010 r. spółka Hydrotruck została połączona przez przejęcie ze spółką van Gansenwinkel

Źródło danych w tabeli: tom I karta 115.

(Dowód : tom I karty 114-115).

6. Spółka MPO nie zawsze uzyskiwała na składowisku w Lubinie największe rabaty. Najwyższe rabaty w latach 2006 – 2007 uzyskiwało WPO ALBA S.A. z siedzibą we Wrocławiu (od 2008 r. WPO ALBA nie wywozi odpadów komunalnych na składowisko w Lubinie). W umowie zawartej z ww. Spółką w dniu 30 listopada 2005 r. ceny za składowanie odpadów komunalnych o kodzie 20 03 01 na 2006 r. zostały ustalone w drodze negocjacji w następujący sposób:

- za wolumen do 3 500 Mg miesięcznie - [tajemnica przedsiębiorstwa]
- za wolumen od 3 501 Mg do 4 000 Mg miesięcznie - [tajemnica przedsiębiorstwa]
- za wolumen od 4 001 Mg do 4500 Mg miesięcznie - [tajemnica przedsiębiorstwa]
- za wolumen od 4 501 Mg do 5 000 Mg miesięcznie - [tajemnica przedsiębiorstwa]
- za wolumen od 5 001 Mg do 5 500 Mg miesięcznie - [tajemnica przedsiębiorstwa]
- za wolumen powyżej 5 501 Mg miesięcznie – [tajemnica przedsiębiorstwa]

W umowie z MPO z dnia 23 grudnia 2005 r. ceny za składowanie odpadów komunalnych o kodzie 20 03 01 na 2006 r. zostały ustalone w drodze negocjacji w następujący sposób:

- za wolumen do 1 000 Mg miesięcznie - [tajemnica przedsiębiorstwa]
- za wolumen od 1 001 Mg do 1500 Mg miesięcznie - [tajemnica przedsiębiorstwa]
- za wolumen od 1 501 Mg do 2000 Mg miesięcznie - [tajemnica przedsiębiorstwa]
- za wolumen od 2 001 Mg do 2500 Mg miesięcznie - [tajemnica przedsiębiorstwa]
- za wolumen od 2 501 Mg do 3000 Mg miesięcznie - [tajemnica przedsiębiorstwa]

Do wszystkich powyższych kwot netto doliczana była opłata za składowanie w wysokości 14,87 zł/Mg.

(Dowód :tom I karty 119-121).

7. Ilość odpadów komunalnych wywiezionych na składowisko w Lubinie w 2008 r. oraz w 2009 r.:

tabela nr 4

Lp.	Nazwa firmy	Ilość odpadów komunalnych w 2009 r.	
		(w Mg)	(w %)
1.	MPO Sp. z o.o. Lubin	23 156,22	95,3%
2.	Hydrotruck Sp. z o.o. Polkowice*	950,53	3,9%
3.	Van Ganswinkel Sp. z o.o. Legnica	101,12	0,4%
4.	Pozostali dostawcy (łącznie)	88,53	0,4%
5.	RAZEM – ilość odpadów	24 296,40	100%

* W dniu 30.04.2010 r. spółka Hydrotruck została połączona przez przejęcie ze spółką van Gansenwinkel
Źródło danych w tabeli: sprawa RWR 400 – 9/10/JB karta 9.

Z powyższego zestawienia wynika, iż spółka MPO była głównym dostawcą odpadów komunalnych na składowisko w Lubinie. W 2009 r. Spółka wywiozła 23 156,22 ton odpadów, co stanowi ok. **95%** wszystkich odpadów komunalnych wywiezionych na ww. składowisko. MPO jest spółką prowadzącym działalność w zakresie odbioru i wywozu odpadów komunalnych jedynie na terenie miasta i gminy Lubin. Głównym udziałowcem spółki MPO jest Gmina Miejska Lubin. Od dnia 30.04.2010 r. jedynym znaczącym konkurentem MPO na rynku wywozu odpadów komunalnych z terenu gminy Lubin jest spółka van Gansenwinkel (ok. 4% udziału w rynku).

(Dowód : sprawa RWR 400 – 9/10/JB karta 9).

8. W okresie od 1 stycznia do 31 sierpnia 2010 r. (8 miesięcy) spółka MPO przywiozła na składowisko w Lubinie 14 800,90 Mg odpadów komunalnych (tj. średnio ok. 1 850 Mg miesięcznie).

(Dowód :tom I karta 163).

9. W celu wszechstronnego wyjaśnienia sprawy organ antymonopolowy dodatkowo dokonał porównania cen za składowanie 1 Mg odpadów komunalnych na składowisku w Lubinie z cenami na innych składowiskach.

tabela nr 5

Lp	Składowisko	2009 r.	2010 r.
1.	Biechów (SITA Głogów)	[tajemnica przedsiębiorstwa]	[tajemnica przedsiębiorstwa]
2.	Trzebcz (PGM Polkowice)	[tajemnica przedsiębiorstwa]	[tajemnica przedsiębiorstwa]
3.	Legnica (LPGK Legnica)	[tajemnica przedsiębiorstwa]	[tajemnica przedsiębiorstwa]
4.	Lubin (MUNDO Lubin)	[tajemnica przedsiębiorstwa]	[tajemnica przedsiębiorstwa]

* cena uzależniona od ilości odpadów

Źródło danych w tabeli : tom II karta 198, sprawa RWR 400 – 9/10/JB karty: 9, 151.

(Dowód : tom II karta 198, sprawa RWR 400 – 9/10/JB karty: 9, 151).

10. Wskaźniki ekonomiczne dotyczące składowiska w Lubinie w latach 2007 – 2009.

tabela nr 6

		2007 r.	2008 r.	2009 r.
1.	PRZYCHODY (w zł)	[tajemnica przedsiębiorstwa]	[tajemnica przedsiębiorstwa]	[tajemnica przedsiębiorstwa]
2.	KOSZTY (w zł)	[tajemnica przedsiębiorstwa]	[tajemnica przedsiębiorstwa]	[tajemnica przedsiębiorstwa]
3.	ZYSK/STRATA (NETTO) (w zł)	[tajemnica przedsiębiorstwa]	[tajemnica przedsiębiorstwa]	[tajemnica przedsiębiorstwa]
4.	RENTOWNOŚĆ (NETTO) - 3:1x100%	[tajemnica przedsiębiorstwa]	[tajemnica przedsiębiorstwa]	[tajemnica przedsiębiorstwa]

Źródło danych w tabeli: tom I karta 116.

(Dowód : tom I karta 116).

11. Ceny (netto) za jednorazowy wywóz odpadów komunalnych z pojemnika 120 litrów w mieście Lubinie.

tabela nr 7

l.p.	Nazwa firmy	Cena za jednorazowy wywóz odpadów komunalnych (poj. 120 l) 1 stycznia 2010 r. (netto) (w zł.)
1.	MPO Lubin	7,80
2.	Becker Polska Polkowice	9,25
3.	Hydrotruck Sp. z o.o. Polkowice* (do dnia 30 kwietnia 2010 r.)	8,63
4.	Van Gansenwinkel. Legnica* (od dnia 30 kwietnia 2010 r.)	8,63

*W dniu 30.04.2010 r. spółka Hydrotruck została połączona przez przejęcie ze spółką van Gansenwinkel.

Źródło danych w tabeli: tom I karta 169, sprawa RWR 400 – 9/10/JB karty 97, 107,109.

Spółka van Gansenwinkel nie odbierała na terenie gminy wiejskiej i miejskiej Lubin odpadów komunalnych od osób indywidualnych do chwili połączenia ze spółką Hydrotruck, tj. do dnia 30.04.2010 r. W związku z czym ww. Spółka do ww. daty nie odbierała na tym obszarze odpadów komunalnych z pojemników 120 l i 240 l. Natomiast umowy na odbiór odpadów komunalnych z pojemników o pojemności 1100 l spółka van Gansenwinkel miała zawarte jedynie z podmiotami gospodarczymi. W tym przypadku ceny zostały ustalone w wyniku przetargów lub innych postępowań, co wiąże się z indywidualnym określaniem stawek dla poszczególnych kontrahentów.

(Dowód : tom I karty 168, 169, sprawa RWR 400 – 9/10/JB karty : 97, 107, 109,).

13. W pismach z dnia 23 i 29 września 2010 r. spółka MUNDO przedstawiła ostateczny projekt stawek i przedziałów rabatowych dla odpadów komunalnych planowanych do umieszczenia w cenniku od dnia 1 stycznia 2011 r.:

1. za wolumen od 300 Mg do 400 Mg miesięcznie – 8%
2. za wolumen od 401 Mg do 600 Mg miesięcznie – 10%
3. za wolumen od 601 Mg do 1000 Mg miesięcznie – 12%
4. za wolumen od 1001 Mg do 1500 Mg miesięcznie – 15%
5. za wolumen od 1501 Mg do 1800 Mg miesięcznie – 20%
6. za wolumen od 1801 Mg do 2000 Mg miesięcznie – 25%
7. za wolumen od 2001 Mg do 2500 Mg miesięcznie – 30%
8. za wolumen od 2501 Mg do 3000 Mg miesięcznie – 32%
9. za wolumen od 3001 Mg do 3500 Mg miesięcznie – 34%
10. za wolumen powyżej 3500 Mg miesięcznie – 35%

Powyższe bonifikaty mają być stosowane od ceny netto w złotych za 1 Mg niesegregowanych odpadów komunalnych, **bez opłat za korzystanie ze środowiska** ustalonych w trybie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. nr 63, poz. 627 ze zm.). W 2010 r. ww. opłata za korzystanie środowiska wynosiła 104,20 zł.

(Dowód : tom I karty 182-185).

Mając powyższe na uwadze Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zważył co następuje.

1. Określenie zarzutu.

Spółce MUNDO postawione zostały zarzuty nadużywania pozycji dominującej na lokalnym rynku składowania odpadów komunalnych na składowisku w Lubinie, polegającego na stosowaniu w podobnych umowach z osobami trzecimi niejednorodnych warunków umów, stwarzających tym osobom zróżnicowane warunki konkurencji, w wyniku wprowadzenia nieuzasadnionego zróżnicowania cen za świadczenie usług składowania odpadów komunalnych na składowisku w Lubinie, co może stanowić naruszenie art. 9 ust. 1 i 2 pkt 3 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów* oraz nieuzasadnionym zróżnicowaniu cen za świadczenie usług składowania odpadów komunalnych na składowisku w Lubinie, które uprzywilejowuje jednego przedsiębiorcę, tj. Miejskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania Sp. z o.o. z siedzibą w Lubinie i prowadzi do podziału rynku według kryteriów podmiotowych, co może stanowić naruszenie art. 9 ust. 1 i 2 pkt 7 powołanej wyżej ustawy.

2. Naruszenie interesu publicznego.

Przed wszystkim rozważenia wymaga, czy w sprawie niniejszej naruszony został interes publicznoprawny. Zgodnie z celem ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów* opisanym w art. 1 ust. 1 określa ona „warunki rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasady podejmowanej w interesie publicznym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów”. Tak określony cel ustawy pozwala przyjąć, iż ma ona charakter publiczny i służy ochronie ogólnospołecznego interesu. Powyższe przesądza o wyłączeniu możliwości podejmowania przez organ antymonopolowy działań w celu ochrony wyłącznie interesów indywidualnych. Taką interpretację potwierdza orzecznictwo Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (d. Sądu Antymonopolowego – np. wyroki z dnia 28.05.2001, sygn. akt XVII Ama 82/00; z dnia 4.07.2001, sygn. akt XVII Ama 108/00; z dnia 30.05.2001 r., sygn. akt XVII Ama 80/00; z dnia 6.06.2001, sygn. akt XVII Ama 78/00) i Sądu Najwyższego (wyrok z dnia 27 sierpnia 2003 r., sygn. akt I CK 184/03). W świetle powyższego orzecznictwa dobrem chronionym na podstawie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów jest zatem interes publiczny polegający na zapewnieniu właściwych warunków funkcjonowania konkurencji oraz zapewnieniu ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów jako zjawisk o charakterze instytucjonalnym, zbiorowym.

Niemniej jednak, Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 26.02.2004 r. (sygn. III SK 2/04) stwierdził, że naruszenie indywidualnego interesu nie wyklucza dopuszczalności równoczesnego uznania, że dochodzi do naruszenia interesu zbiorowego *„jeżeli indywidualne pogwałcenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów mogłoby w jakikolwiek sposób prowadzić do ustanowienia lub utrwalenia monopolistycznych praktyk rynkowych, które wywołują lub mogą wywołać zakazane skutki na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej”*.

Należy zatem stwierdzić, że nie każde naruszenie prawa w stosunkach cywilnoprawnych kwalifikuje sprawę do postępowania w trybie ww. ustawy. Odmienne niż to ma miejsce w postępowaniu cywilnym ukierunkowanym na ochronę praw podmiotowych stron, postępowanie w trybie ustawy antymonopolowej ma za swój przedmiot ochronę interesu publicznoprawnego, a więc ma to miejsce wtedy, gdy skutkami działań sprzecznych z ustawą dotknięty jest szerszy krąg uczestników rynku, bądź gdy wywołują one inne niekorzystne zjawiska na rynku wymagające ingerencji ze strony organów działających w trybie tej ustawy.

Z tak rozumianym „interese publicznym” dobrze komponuje się rozumienie konkurencji jako „mechanizmu (procesu) sterującego zachowaniami uczestników rynków”. Sąd Najwyższy stwierdził bowiem, że „ustawa chroni konkurencję, jako mechanizm regulujący sposób funkcjonowania gospodarki. Czyni to w interesie publicznym”. Dlatego „pojęcie interesu publicznego należy interpretować przez pryzmat aksjologii ustawodawstwa antymonopolowego”, a nie „w sposób wąski i mechaniczny”. Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów chroni bowiem istnienie mechanizmu konkurencji, jako optymalnego sposobu podziału dóbr w społecznej gospodarce rynkowej, zatem każde działanie wymierzone w ten mechanizm, godzi w interes publiczny (wyrok SN III SK 40/07).

W niniejszej sprawie postępowanie dotyczy w istocie nieprawidłowości przy ustalaniu przez MUNDO wysokości cen usługi składowania odpadów komunalnych na składowisku w Lubinie, powodujących uprzywilejowanie spółki MPO w stosunku do konkurentów. Działania MUNDO, co do zasady, dotyczą potencjalnie nieoznaczonego kręgu jej konkurentów, wpływając na ograniczenie konkurencji na rynku wywozu odpadów komunalnych z terenu miasta i gminy Lubin oraz mogą poprzez ograniczenie

ww. konkurencji powodować ograniczenie oferty przedsiębiorców adresowanej do odbiorców końcowych, czyli mieszkańców Lubina. Tym samym zarzucane Spółce działanie mogło zniekształcać właściwe warunki funkcjonowania konkurencji oraz naruszać interesy konsumentów, korzystających z oferty dotkniętych skutkami działań MUNDO przedsiębiorców. Oznacza to, iż do prowadzonej przed Prezesem UOKiK sprawy mają zastosowanie przepisy ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*. Wobec powyższego, niniejsze postępowanie antymonopolowe niewątpliwie toczy się w interesie publicznym a nie w indywidualnym.

Nie budzi więc wątpliwości, iż w takich okolicznościach interwencja Prezesa UOKiK podjęta w formie wszczęcia postępowania antymonopolowego na gruncie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, stała się konieczna i uzasadniona.

3. Strona postępowania

Postępowanie antymonopolowe toczy się z udziałem osób mających przymiot strony. Zgodnie z art. 88 ust. 1 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*, *stroną postępowania jest każdy, wobec kogo zostało wszczęte postępowanie w sprawie praktyk ograniczających konkurencję*. Stroną postępowania dotyczącego, zarzutu naruszenia art. 9 ust. 1 ww. ustawy, mogą być zaś przedsiębiorcy posiadający na rynku właściwym pozycję dominującą.

Fakt posiadania przez MUNDO Sp. z o.o. statusu przedsiębiorcy nie był w trakcie postępowania kwestionowany. Prezes Urzędu wydając przedmiotową decyzję winien jednakże ocenić, czy ww. Spółka jest przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Zgodnie z art. 4 pkt 1 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*, pod pojęciem przedsiębiorcy należy rozumieć przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, a także: (a) osobę fizyczną, osobę prawną, oraz jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej, której ustawa przyznaje zdolność prawną, organizującą lub świadczącą usługi o charakterze użyteczności publicznej, które nie są działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, (b) osobę fizyczną wykonującą zawód we własnym imieniu i na własny rachunek lub prowadzącą działalność w ramach wykonywania takiego zawodu, (c) osobę fizyczną, która posiada kontrolę, w rozumieniu pkt 4, nad co najmniej jednym przedsiębiorcą, choćby nie prowadziła działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, jeżeli podejmuje dalsze działania podlegające kontroli koncentracji, o której mowa w art. 13, (d) związek przedsiębiorców w rozumieniu pkt 2.

Natomiast art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. *o swobodzie działalności gospodarczej* (Dz. U. z 2004 r. Nr 173, poz. 1807 z późn. zm.), definiuje działalność gospodarczą jako zarobkową działalność wytwórczą, handlową, budowlaną, usługową oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i eksploatacja zasobów naturalnych, a także działalność zawodową wykonywaną w sposób zorganizowany i ciągły. Przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ust. 1 tej ustawy jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna nie będąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną - wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą. Ponadto, zgodnie z art. 14 ust. 1 tej ustawy przedsiębiorca może podjąć działalność gospodarczą po uzyskaniu wpisu do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo do Ewidencji Działalności Gospodarczej.

MUNDO jest spółką prawa handlowego i prowadzi działalność gospodarczą na podstawie wpisu do rejestru przedsiębiorców KRS pod numerem 0000131727, co oznacza, iż jest ona przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 1 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów*.

4. Ustalenie rynku właściwego

Praktyki ograniczające konkurencję ujawniają się na rynku właściwym. Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów definiuje rynek właściwy jako rynek towarów, które ze względu na ich przeznaczenie, cenę oraz właściwości, w tym jakość, są uznawane przez ich nabywców za substytuty oraz są oferowane na obszarze, na którym, ze względu na ich rodzaj i właściwości, istnienie barier dostępu do rynku, preferencje konsumentów, znaczące różnice cen i koszty transportu, panują zbliżone warunki konkurencji (art. 4 pkt 9 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów*). Przez towary należy rozumieć zarówno rzeczy, jak i energię, papiery wartościowe i inne prawa majątkowe, usługi, a także roboty budowlane (art. 4 pkt 7 *ww. ustawy*). Pojęcie rynku właściwego odnosi się przedmiotowo do wszystkich wyrobów (usług) jednego rodzaju, które ze względu na swoje szczególne właściwości odróżniają się od innych wyrobów (usług) w taki sposób, że nie istnieje możliwość dowolnej ich zamiany. Rynek właściwy produktowo obejmuje wszystkie towary, które służą zaspokajaniu tych samych potrzeb nabywców, mają zbliżone właściwości, podobne ceny i reprezentują podobny poziom jakości. Niezbędnym elementem rynku właściwego jest także jego wymiar geograficzny, oznaczający konieczność wskazania obszaru, na którym warunki konkurencji, mające zastosowanie do określonych towarów, są jednakowe dla wszystkich konkurentów. Zatem, aby wyznaczyć rynek właściwy, określoną działalność poddaje się analizie z punktu widzenia produktowego (asortymentowego) a także geograficznego.

W przedmiotowej sprawie towarem oferowanym nabywcom przez MUNDO jest **usługa składowania odpadów komunalnych**, która nie posiada bliskich substytutów. Tak więc w aspekcie produktowym Spółka operuje na rynku świadczenia usług składowania odpadów komunalnych.

W ujęciu geograficznym rynek stanowi obszar gminy Lubin bowiem w orzecznictwie antymonopolowym przyjmuje się, że zakres geograficzny rynku składowania odpadów jest wyznaczany granicami gminy (wyrok SOKiK z 16.06.2005r. sygn. akt XVII Ama 73/03, wyrok SOKiK z 24.01.2007 r. sygn. akt XVII Ama 86/06).

Co prawda rynek składowania (unieszkodliwiania) odpadów komunalnych może być niekiedy rynkiem ponad lokalnym (regionalnym), a granice geograficzne tego rynku mogą być szersze, wykraczające poza obszar jednej gminy (np. w przypadku składowisk międzygminnych). Niemniej jednak, z tabeli nr 4 na str. 8 niniejszej decyzji wynika, iż spółka MPO jest głównym dostawcą odpadów komunalnych na składowisko w Lubinie. W 2009 r. Spółka wywoziła ponad **95%** wszystkich odpadów komunalnych dostarczonych na ww. składowisko. Ponieważ MPO jest spółką prowadzącą działalność w zakresie odbioru i wywozu odpadów komunalnych **wyłącznie** na terenie miasta i gminy Lubin, a ponadto spółka van Gansenwinkel również nie wywoziła przedmiotowych odpadów z terenu gminy Lubin na inne składowiska, więc bezspornie

niemal wszystkie odpady zebrane od właścicieli nieruchomości położonych na terenie tej gminy wywożone są na składowisko w Lubinie. Jednocześnie z ww. tabeli wynika, iż na składowisko w Lubinie odpady z innych gmin są wywożone w śladowych ilościach.

Z powyższych względów Prezes Urzędu przyjął, że w niniejszej sprawie **rynkiem właściwym jest** lokalny rynek składowania odpadów komunalnych pochodzących z obszaru gminy Lubin.

W tym miejscu należy podnieść, iż w postanowieniu o wszczęciu postępowania w niniejszej sprawie rynek właściwy został określony od strony geograficznej jako „lokalny rynek składowania odpadów komunalnych na składowisku w Lubinie”, a w sentencji decyzji jako „lokalny rynek składowania odpadów komunalnych pochodzących z obszaru gminy Lubin”, Prezes Urzędu pragnie wskazać, iż stosownie do wyroku Sądu Najwyższego z dnia 7 maja 2004 r. (Sygn. akt III SK 32/04, LEX nr 440864.) „*art. 84 § 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nie wymaga, aby określenie rynku właściwego musiało nastąpić już w postanowieniu o wszczęciu postępowania antymonopolowego. Co więcej, zwykle przesłanka ta stanowi dopiero przedmiot ustalenia w tym postępowaniu, a więc przy udziale strony*”.

W niniejszej sprawie rynkiem powiązonym (współzależnym) z rynkiem właściwym jest rynek świadczenia usług odbioru odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości położonych na terenie miasta i gminy Lubin, na którym to rynku powiązanim mogą przejawiać się skutki praktyk Spółki.

Rola jaką MUNDO odgrywa na rynku świadczenia usług składowania odpadów komunalnych ma istotne znaczenie z uwagi na obowiązywanie teorii dwóch rynków zależnych. Teoria ta została zaakceptowana przez europejskie organy antymonopolowe m.in. w sprawie ECS/AKZO, gdzie uznano, że pozycja dominująca na jednym rynku może być nadużyta wskutek postępowania przedsiębiorcy na innym rynku (Decyzja w sprawie ECS/AKZO IV/30.698, Dz. U. Unii Europejskiej L Nr 374/1985). Komisja Europejska i Europejski Trybunał Sprawiedliwości uznały, że „*nadużycie pozycji dominującej na rynku surowców może ograniczać konkurencję na rynku, na którym są sprzedawane pochodne surowca, i te efekty muszą być wzięte pod uwagę w rozważaniach skutków naruszenia prawa, nawet jeśli rynek produktów pochodnych nie stanowi rynku samoistnego*” (patrz: B. Majewska-Jurczyk, *Dominacja w polityce konkurencji Unii Europejskiej*, Wrocław 1998, s. 46-47 i podane tam orzecznictwo). Powyższa teoria znajduje zastosowanie również w niniejszej sprawie. Monopol spółki MUNDO na rynku świadczenia usług składowania odpadów pochodzących z obszaru gminy Lubin wywiera bezpośredni wpływ na rynek współzależny, tj. rynek świadczenia usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości położonych na terenie miasta i gminy Lubin, mogąc powodować zakłócenie konkurencji na tym rynku.

5. Ustalenie pozycji rynkowej spółki MUNDO na rynku właściwym

Art. 4 pkt 10 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów definiuje pozycję dominującą jako *pozycję przedsiębiorcy, która umożliwia mu zapobieganie skutecznej konkurencji na rynku właściwym przez stworzenie mu możliwości działania w znacznym zakresie niezależnie od konkurentów, kontrahentów oraz konsumentów; domniemywa się, że przedsiębiorca ma pozycję dominującą, jeżeli jego udział w rynku przekracza 40%*.

Na lokalnym rynku usług składowania odpadów komunalnych pochodzących z obszaru gminy Lubin spółka MUNDO zajmuje pozycję silnie dominującą (monopolistyczną), albowiem jest administratorem **jedynego** składowiska urządzonego dla potrzeb gminy Lubin. Jak wykazano wcześniej niemal wszystkie odpady (ponad 95%) zebrane od właścicieli nieruchomości położonych na terenie ww. gminy wywożone są na składowisko w Lubinie. Jednocześnie na to składowisko odpady pochodzące z innych gmin wywożone są w marginalnych ilościach.

Tak więc, na tak określonym rynku właściwym, spółka MUNDO posiada pozycję monopolisty. Posiada zatem na ww. rynku siłę ekonomiczną, przy użyciu której może zapobiegać nie tylko efektywnej konkurencji, ale i działać w dużym stopniu niezależnie od zachowania swych kontrahentów, a w szczególności eksploatować swoją pozycję rynkową ich kosztem. Żaden inny podmiot – poza ww. Spółką – nie jest uprawniony do ustalania na tym rynku właściwym poziomu cen (w tym rabatów) za usługi świadczone przez to składowisko. Powyższy sposób wyznaczenia rynku właściwego jest również zgodny z orzecznictwem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (vide: wyrok z dnia 20 marca 2009 r. sygn. akt. XVII AmA 32/08).

MUNDO wypełnia więc przesłanki dominacji rynkowej określone w przywołanym art. 4 pkt 10 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*. W stanie faktycznym i prawnym niniejszej sprawy dominacja Spółki, przejawia się w możliwości nakładania na kontrahentów (którymi w tych relacjach są firmy świadczące usługi w zakresie odbioru odpadów komunalnych) – określonych warunków, w tym cenowych.

Skutkiem powyższego, MUNDO – posiadając pozycję dominującą na rynku świadczenia usług składowania odpadów pochodzących z obszaru gminy Lubin - oddziałuje na poziom konkurencji na współzależnym rynku świadczenia usług w zakresie odbioru odpadów komunalnych wypełniając przesłanki dominacji rynkowej określone w przywołanym art. 4 pkt 10 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*.

5. Uprawdopodobnienie naruszenia zakazu, o którym mowa w art. 9 ust 1 i 2 pkt 3 i 7 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz zobowiązanie przedsiębiorcy do wykonania podjętych zobowiązań, polegających na zaniechaniu działań zmierzających do zapobieżenia naruszenia ww. przepisu i termin wykonania tych zobowiązań.

Zgodnie treścią art. 12 ust. 1 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*, do wydania przez organ antymonopolowy decyzji zobowiązującej niezbędne jest uprawdopodobnienie – na podstawie okoliczności sprawy, informacji zawartych w zawiadomieniu lub będących podstawą wszczęcia postępowania z urzędu – że został naruszony zakaz o którym mowa w art. 6 lub 9 ww. ustawy. Podkreślić zatem należy, że dla wydania tzw. decyzji zobowiązującej wystarczy uprawdopodobnić w toku postępowania antymonopolowego naruszenie zakazu wynikającego z art. 9 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, nie ma natomiast konieczności udowodnienia naruszenia przepisów ustawy, a w związku z tym przeprowadzenia pełnego postępowania dowodowego. Różnica pomiędzy tymi dwoma instytucjami polega na tym, że uprawdopodobnienie nie daje pewności, lecz jedynie prawdopodobieństwo twierdzenia o jakimś fakcie.

Należy wskazać, że uprawdopodobnienie zwolnione jest od zwykłego formalizmu dowodowego. W wyroku z dnia 5 maja 1995 r. (sygn. akt: S.A./Wr 2223/94) Naczelny Sąd Administracyjny orzekł, że „uprawdopodobnienie stanowi środek zastępczy dowodu

w znaczeniu ścisłym, a zatem środek nie dający pewności, lecz tylko wiarygodność (prawdopodobieństwo) twierdzenia o jakimś fakcie [...]. Chodzi nie o przeprowadzenie dowodu na okoliczność podnoszonych przez Wnioskodawcę zarzutów, lecz o wskazanie okoliczności wystarczających dla powzięcia przekonania o prawdopodobieństwie zaistnienia podnoszonych okoliczności”.

W niniejszej sprawie spółka MUNDO złożyła swoje zobowiązanie do podjęcia lub zaniechania określonych działań już w początkowej fazie postępowania dowodowego (tj. niezwłocznie po wszczęciu postępowania antymonopolowego), co pozwoliło, po dokonaniu analizy zgromadzonego materiału dowodowego, na jego zakończenie na wczesnym etapie. Oznacza to, że nie zostało przeprowadzone pełne postępowanie dowodowe, a jedynie w stopniu umożliwiającym uprawdopodobnienie naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

5.1. W przedmiotowym postępowaniu antymonopolowym postawiono spółce MUNDO zarzut naruszenia art. 9 ust. 1 i 2 pkt 3 i 7 w wyniku nadużywania pozycji dominującej na lokalnym rynku składowania odpadów komunalnych na składowisku w Lubinie, polegającego na stosowaniu w podobnych umowach z osobami trzecimi niejednorodnych warunków umów, stwarzających tym osobom zróżnicowane warunki konkurencji, w wyniku wprowadzenia nieuzasadnionego zróżnicowania cen za świadczenie usług składowania odpadów komunalnych na składowisku w Lubinie oraz nieuzasadnionym zróżnicowaniu cen za świadczenie usług składowania odpadów komunalnych na składowisku w Lubinie, które uprzywilejowuje jednego przedsiębiorcę, tj. Miejskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania Sp. z o.o. z siedzibą w Lubinie i prowadzi do podziału rynku według kryteriów podmiotowych.

W toku postępowania spółka MUNDO zobowiązała się do wprowadzenia od dnia 1 stycznia 2011 r. cennika za składowanie opadów na składowisku w Lubinie zawierającego ekonomicznie uzasadnione, jednolite i transparentne zasady systemu rabatowego. W opinii organu antymonopolowego przyjęte przez Spółkę zobowiązanie ma usunąć opisane wyżej naruszenie art. 9 ust. 1 i 2 pkt 3 i 7 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*.

W myśl art. 12 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów warunkiem nałożenia przez organ antymonopolowy na przedsiębiorcę zobowiązania zmierzającego do zapobieżenia naruszeniom, o którym mowa w art. 6 lub 9 ustawy antymonopolowej jest uprawdopodobnienie naruszenia ww. przepisów na podstawie m.in. okoliczności sprawy lub informacji będących podstawą do wszczęcia postępowania z urzędu.

Do uprawdopodobnienia stosowania przez Spółkę zarzucanej praktyki ograniczającej konkurencję, konieczne jest przeanalizowanie czterech przesłanek wynikających z art. 9 ust. 1 i 2 pkt 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, do których należą:

- przedsiębiorca, któremu stawia się zarzut, posiada na rynku właściwym pozycję dominującą,
- umowy zawierane przez tego przedsiębiorcę z osobami trzecimi są podobne,
- w umowach tych zawarto warunki, które są uciążliwe lub niejednorodne,
- powyższe warunki stwarzają tym osobom zróżnicowane warunki konkurencji.

Powyżej wykazano już bezspornie, iż spółka MUNDO zajmuje na rynku właściwym pozycję dominującą. Została więc spełniona pierwsza z ww. przesłanek.

Druga z przesłanek statuuje wymóg, aby umowy zawierane przez skarżonego przedsiębiorcę z kontrahentami były podobne. Umowy podobne to takie umowy, które są zawierane z przedsiębiorcami działającymi na tym samym szczeblu obrotu towarowego oraz są tego samego rodzaju. W niniejszej sprawie wszystkie umowy dotyczą przyjmowania oraz zagospodarowania odpadów a są zawierane przez MUNDO z dostawcami odpadów. Mają więc ten sam przedmiot. Są też zawierane na tym samym szczeblu obrotu.

W związku z tym organ antymonopolowy stwierdził, że doszło do uprawdopodobnienia drugiej w wymienionych przesłanek.

Dla spełnienia kolejnej przesłanki konieczne jest wykazanie, że w podobnych umowach zawieranych z różnymi kontrahentami przedsiębiorca stosuje warunki uciążliwe lub niejednolite. W przedmiotowej sprawie zbadano umowy na podstawie których przyjmowane są odpady pomiędzy spółką MUNDO a jej kontrahentami. Ustalono, że w latach 2009 – 2010 wobec spółek: Hydrotruck i van Gansenwinkel zastosowano ceny wynikające z cennika (tj. odpowiednio 160 zł i 164,20 zł za 1 Mg). Natomiast wobec spółki MPO zastosowano ceny dużo niższe. Zgodnie z umową zawartą z MPO w dniu 15 stycznia 2009 r. ceny za składowanie odpadów komunalnych ustalone zostały przez spółkę MUNDO w następujący sposób:

- [tajemnica przedsiębiorstwa]za 1 Mg w okresie od 1 stycznia 2009 r. do 31 marca 2009 r.,
- [tajemnica przedsiębiorstwa]za 1 Mg w okresie od 1 kwietnia 2009 r. do 31 grudnia 2009 r.

W myśl umowy zawartej z MPO na rok 2010, cenę za składowanie 1 Mg odpadów komunalnych ustalono w wysokości [tajemnica przedsiębiorstwa].

Niewątpliwie istnieje związek między ilością dostarczanych odpadów a kosztem obsługi kontrahentów składowiska. Spółka MUNDO nie wykazała jednak do końca siły tego związku – stopnia, w jakim wzrost ilości odpadów wpływa na obniżenie kosztu przyjęcia jednej tony odpadów. Odwołując się do tzw. doświadczenia życiowego można jedynie zakładać, że ilość odpadów dostarczanych przez jednego kontrahenta wpływa na niektóre składniki kosztów administracyjnych (ewidencjonowanie, fakturowanie i rozliczanie dostaw). Z pewnością różnice w tych kosztach obsługi największego kontrahenta składowiska i jego pozostałych rywali mogą się zawierać w przedziale kilku/kilkunastu złotych.

Różnice kosztów obsługi kontrahentów nie wyczerpują katalogu zgodnych z prawem antymonopolowym przesłanek różnicowania cen. Przedsiębiorcy nie zakłócają reguł konkurencji również wtedy, gdy, na przykład, oferując produkt lub usługę cechującą się stosunkowo wysoką elastycznością popytu, w celu uatrakcyjnienia swej oferty dla większych odbiorców, stosują rabaty ilościowe. Ale również wtedy istnieją granice dopuszczalności takich działań. Rabaty ilościowe nie mogą mieć charakteru rabatów lojalnościowych lub mieć na celu dyskryminację niektórych przedsiębiorców. Spółce MUNDO, w niniejszym postępowaniu, zadawano pytanie o przesłanki różnicowania cen na składowisku w Lubinie. Spółka stwierdziła, iż MUNDO angażuje się w pozyskiwanie nowych klientów oraz składowanie większego tonażu odpadów. Limit wysokości upustów cenowych oparty jest na określonym uprzednio poziomie rentowności netto przychodów oraz poziomie rentowności netto aktywów.

Zgodnie z dotychczasowym orzecznictwem antymonopolowym sądów polskich i europejskich system rabatowy zawsze powinien być ekonomicznie uzasadniony, jednolity dla wszystkich, transparentny, niedyskryminacyjny, ogólnie dostępny i znany.

Organ antymonopolowy nie podważa zasadności i celowości różnicowania cen. Jednak wszelkie takie różnicowanie musi mieć obiektywne ekonomiczne podstawy. Niniejsze stanowisko jest zbieżne ze stanowiskiem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który w wyroku z dnia 09.05.2001r. (sygn. akt XVII Ama 76/00) stwierdził, że „*podmiot posiadający pozycję dominującą na rynku nie ma możliwości stosowania cen (w tym upustów i bonifikat), które powodują podmiotowy podział rynku lub też powodujących uprzywilejowanie niektórych z nich*”. Sąd orzekł, że praktyką ograniczającą konkurencję jest praktyka polegająca na uprzywilejowaniu niektórych kontrahentów dominanta w wyniku różnicowania cen świadczonych przez niego usług, bez idącego za tym uzasadnienia ekonomicznego. Podobnie w wyroku z dnia 03.12.2003 r. (sygn. akt XVII Ama 139/02) Sąd przyjął, że praktyką ograniczającą konkurencję jest praktyka stosowana przez przedsiębiorcę działającego na rynkach składowania i wywozu odpadów, polegająca na różnicowaniu warunków działania w wyniku stosowania zróżnicowanych cen. Udzielanie rabatów w sytuacji, gdy nie mają one uzasadnienia w przesłankach obiektywnych, a służą jedynie stwarzaniu lepszych warunków wybranym kontrahentom, należy uznać za cenową praktykę dyskryminacyjną. Również w wyroku z dnia 20.03.2009 r. (sygn. akt XVII AmA 32/08) Sąd stwierdził jednoznacznie, iż „Uzależnienie poziomu ceny za przyjęcie odpadów na składowisko od ilości dostarczonych odpadów promuje podmiot gospodarczy mający najsilniejszą pozycję na rynku odbierania odpadów od właścicieli nieruchomości (...). Przyjęty przez Miasto Poznań sposób ustalania ceny za przyjmowanie odpadów na składowisko nie tylko narusza zasady konkurencji rynkowej, ale również działa na szkodę bezpośrednich konsumentów, ponieważ nie mobilizuje przedsiębiorcy zajmującego pozycję najsilniejszą na rynku”.

W wyroku z dnia 12 lipca 2007r. (sygn. akt XVII AmA 73/05), który dotyczył innego rynku produktowego, SOKiK stwierdził m.in. iż „Przyznane przez PKP upusty miały charakter uznaniowy, ponieważ nie zostały przedstawione przejrzyste reguły i zasady ich przyznawania świadczące o istnieniu niedyskryminacyjnych i jednolitych kryteriów w tym zakresie. Kontrahenci PKP Cargo powinni znać konkretne, uzasadnione obiektywnie wymogi, jakie musieliby spełnić, aby skorzystać z określonych upustów”.

W innym miejscu ww. orzeczenia Sąd stwierdził, iż „Różnicowanie upustów ma skutek antykonkurencyjny, gdyż jest wysoce prawdopodobne, iż spedytorzy pozbawieni preferencji na skutek przyznania im niższych upustów nie mogą skutecznie konkurować na rynku ze spedytorami posiadającymi wyższe upusty. Nie mogą bowiem udzielić swoim kontrahentom lepszej oferty, niż może uczynić to spedytor posiadający wyższy upust. Ze względu na posiadaną pozycję dominującą, PKP Cargo nie może dowolnie kształtować treści umów z kontrahentami, jeśli wywiera to negatywny wpływ na stan konkurencji na rynku, na którym posiada pozycję dominującą lub na rynkach powiązanych”.

Powyższe orzeczenia Sądu można również w odpowiedni sposób odnieść do rozważanej sprawy.

Fakty natomiast są takie, że MUNDO zawiera umowy indywidualne na przyjmowanie i składowanie odpadów, w których ustala wysokość udzielonych bonifikat z każdym kontrahentem oddzielnie, co skutkuje, że system cen za składowanie jest pod tym względem nieprzejrzysty i może być dyskryminujący wg uznania subiektywnego. Kontrahenci spółki MUNDO nie znają wcale zasad udzielania rabatów (bonifikat), ponieważ takiego systemu ww. Spółka nie posiada.

Należy raz jeszcze zaznaczyć, iż w niniejszej sprawie pojęcie rabatów i systemu rabatowego w ogóle nie występuje, jedynie wspomina się o możliwości udzielenia bonifikaty w wyniku dwustronnych negocjacji. Na składowisku w Lubinie nie ma więc żadnych - znanych wszystkim uczestnikom rynku – kryteriów przydzielania rabatów, natomiast ceny za składowanie odpadów są zróżnicowane.

W świetle powyższego należało stwierdzić, że warunki umowne stosowane przez spółkę MUNDO mogą być niejednolite. Uprawdopodobniona więc została treść z wymienionych przesłanek.

Cena za składowanie odpadów jest jednym z czynników cenotwórczych usług świadczonych przez przedsiębiorców odbierających odpady od właścicieli nieruchomości. Różnicowanie cen za składowanie odpadów powoduje, że przedsiębiorcy dostarczający mniejsze ilości odpadów ponoszą większe obciążenia finansowe niż ich największy konkurent – MPO. Znajduje to odzwierciedlenie w cenach usług tych przedsiębiorców (vide: tabela nr 9 poniżej).

tabela nr 9

	Cena za jednorazowy wywóz odpadów komunalnych (poj. 120 l) 1 stycznia 2010 r. (netto) (zł.)
MPO Lubin	7,80
Becker Polska Polkowice	9,25
Hydrotruck Sp. z o.o. Polkowice	8,63

*W dniu 30.04.2010 r. spółka Hydrotruck została połączona przez przejęcie ze spółką van Ganssenwinkel .

Powyższe dane wskazują na to, że kwestionowane warunki umowne mogą stwarzać przedsiębiorcom działającym na rynku wywozu odpadów zróżnicowane warunki konkurencji. W przypadku np. pojemnika 120 l. żaden z przedsiębiorców działających na rynku odbioru odpadów nie może swoim kontrahentem złożyć lepszej oferty niż MPO.

Organ antymonopolowy uznał więc, że uprawdopodobniono ziszczenie się ostatniej przesłanki warunkującej stwierdzenie stosowania zarzucanej spółce MUNDO praktyki, tj. stwarzanie przedsiębiorcom działającym na rynku odbioru odpadów, w wyniku ustalenia i stosowania różnych cen za składowanie odpadów komunalnych na składowisku w Lubinie, zróżnicowanych warunków konkurencji.

Jednocześnie należy wskazać, iż opisane w niniejszej decyzji działanie spółki MUNDO może również naruszać art. 9 ust. 1 i 2 pkt 7 ustawy antymonopolowej.

Dla stwierdzenia, że przedsiębiorca stosuje praktykę ograniczającą konkurencję, opisaną w art. 9 ust. 1 i 2 pkt 7 ustawy muszą być łącznie spełnione dwie przesłanki:

- przedsiębiorca ten posiada na rynku właściwym pozycję dominującą oraz
- stosuje on podział rynku według kryteriów terytorialnych, asortymentowych lub podmiotowych.

Jak wykazano wyżej, spółka MUNDO posiada pozycję dominującą na rynku właściwym. Tym samym pierwsza przesłanka istnienia praktyki z art. 9 ust. 1 i 2 pkt 7 ustawy została spełniona.

Praktyka zakazana przepisem art. 9 ust. 1 i 2 pkt 7 ustawy, tj. podział rynku według kryteriów terytorialnych, asortymentowych lub podmiotowych ma ścisły związek z inną zakazaną praktyką – określoną w przepisie art. 9 ust. 1 i 2 pkt 3 ustawy, tj. stosowaniem w podobnych umowach niejednorodnych warunków, stwarzających kontrahentom podmiotu dominującego zróżnicowane warunki konkurencji. W przedmiotowej sprawie uprawdopodobnienie uprzywilejowania jednego przedsiębiorcy i dyskryminacja innych – jako skutek zastosowania zróżnicowanych opłat, spowodowało podział rynku według kryteriów podmiotowych. Dzięki temu rozważania prowadzone przy ocenie pierwszego z zarzutów niniejszego postępowania, są adekwatne do oceny praktyki z art. 9 ust. 1 i 2 pkt 7 ustawy.

W tym stanie rzeczy należy uznać za uprawdopodobnione, iż postawione spółce MUNDO zarzuty nadużywania pozycji dominującej na lokalnym rynku składowania odpadów komunalnych pochodzących z obszaru gminy Lubin, polegającego na stosowaniu w podobnych umowach z osobami trzecimi niejednorodnych warunków umów, stwarzających tym osobom zróżnicowane warunki konkurencji, w wyniku wprowadzenia nieuzasadnionego zróżnicowania cen za świadczenie usług składowania odpadów komunalnych na składowisku w Lubinie oraz nieuzasadnionym zróżnicowaniu cen za świadczenie usług składowania odpadów komunalnych na składowisku w Lubinie, które uprzywilejowuje jednego przedsiębiorcę, tj. Miejskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania Sp. z o.o. z siedzibą w Lubinie i prowadzi do podziału rynku według kryteriów podmiotowych, mogą stanowić naruszenie art. 9 ust. 1 i 2 pkt 3 i 7 powołanej wyżej ustawy.

Jednocześnie skarżone Przedsiębiorstwo zobowiązało się do podjęcia działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom, poprzez wprowadzenie od dnia 1 stycznia 2011 r. za składowanie opadów na składowisku w Lubinie zawierającego jednolite, transparentne i niedyskryminacyjne zasady systemu rabatowego – które zostały załączone przez ww. przedsiębiorcę do pisma z dnia 29 września 2010 r.

W tym miejscu należy zaznaczyć, iż rabaty ilościowe od cennika podstawowego będą stosowane od dnia 1 stycznia 2011 r. od ceny netto w złotych za 1 Mg odpadów komunalnych, **bez opłat za korzystanie ze środowiska** ustalonych w trybie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska*. Przykładowo więc, przy aktualnie obowiązującej cenie podstawowej - 164,20 zł za 1 Mg odpadów komunalnych, 60,00 zł stanowią koszty składowania i narzut zysku a aż 104,20 zł - niezależna od przedsiębiorstwa - opłata za korzystanie ze środowiska. Gdyby przewidywany od dnia 1 stycznia 2011 r. system rabatowy istniał już w roku bieżącym to np. spółka MPO - przywożąca na składowisko w Lubinie w okresie od 1 stycznia do 31 sierpnia 2010 r. średnio ok. 1850 Mg odpadów miesięcznie - uzyskiwałaby rabat w wysokości 25% od

ceny 60 zł (tj. 15 zł). W sumie więc za składowanie odpadów komunalnych spółka MPO uiszczalaby opłatę w wysokości 149,20 zł za 1 Mg (tj. ok. 9% mniej od ceny podstawowej – 164,20 zł za 1 Mg). Należy zaznaczyć, iż w aktualnie stosowanym przez MUNDO systemie „negocjacji” umów dochodziło np. do sytuacji, iż wobec MPO w pierwszych trzech miesiącach 2009 r. stosowano na składowisku w Lubinie cenę w wysokości [tajemnica przedsiębiorstwa] za 1 Mg, natomiast wobec pozostałych przedsiębiorców [tajemnica przedsiębiorstwa] za 1 Mg. Cena stosowana wobec MPO była więc aż o [tajemnica przedsiębiorstwa] za 1 Mg (tj. ponad [tajemnica przedsiębiorstwa] %) niższa od ceny podstawowej stosowanej wobec pozostałych dostawców odpadów komunalnych.

Należy uznać, że przyjęte przez spółkę PWiK rozwiązania są równoznaczne z podjęciem działań zmierzających do zapobieżenia uprawdopodobnionym w toku niniejszego postępowania naruszeniom art. 9 ust. 1 i 2 pkt 3 i 7 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Z uwagi na powyższe, istnieje możliwość skorzystania z instrumentu prawnego przewidzianego art. 12 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Jako że przedsiębiorca przejawiał inicjatywę mającą na celu eliminację działań powodujących naruszenie prawa, celowa i uzasadniona jest akceptacja propozycji spółki MUNDO, z której wynika ww. zobowiązanie.

Stąd należało orzec jak w punkcie I sentencji niniejszej decyzji.

II. Stosownie do art. 12 ust. 3 ww. ustawy *W decyzji, o której mowa w ust. I Prezes Urzędu nakłada na przedsiębiorstwo obowiązek składania w wyznaczonym terminie informacji o stopniu wykonania zobowiązań.* Zgodnie z tym przepisem, spółka MUNDO została w niniejszej sprawie zobowiązana złożenia do dnia 15 stycznia 2011 r. sprawozdania o stopniu realizacji przyjętego zobowiązania, przy czym sprawozdanie powinno zawierać:

- informację o liczbie zawartych umów o składowanie odpadów komunalnych na składowisku w Lubinie zawierających zasady systemu rabatowego zgodne ze skalą rabatową załączoną przez ww. przedsiębiorcę do pisma z dnia 29 września 2010 r.,
- informację, czy wszyscy dostawcy odpadów komunalnych posiadający umowę o składowanie odpadów komunalnych na składowisku w Lubinie posiadali w dniu 1 stycznia 2011 r. w tych umowach zapis zawierający zasady systemu rabatowego zgodne ze skalą rabatową załączoną przez ww. przedsiębiorcę do pisma z dnia 29 września 2010 r., jeżeli nie wszyscy, to ilu odbiorców nie posiada ww. zapisu i z jakich przyczyn,
- informację, czy wszyscy dostawcy odpadów komunalnych dostarczający odpady komunalne na składowisko w Lubinie mają dostęp do cennika oraz systemu rabatowego za składowanie odpadów komunalnych na składowisku w Lubinie, należy załączyć ww. cennik oraz system rabatowy.

Stąd należało orzec jak w punkcie II sentencji decyzji.

Organ antymonopolowy nie nałożył na Uczestnika kary pieniężnej. Art. 12 ust. 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów stanowi bowiem, iż w przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 1 nie stosuje się art. 10 i 11 oraz art. 106 ust. 1, z zastrzeżeniem ust. 7.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszego decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od daty jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów we Wrocławiu.

Z up. Prezesa UOKiK
Dyrektor Del. we Wrocławiu
Zbigniew Jurczyk

Otrzymuje:

1. MUNDO Sp. z o.o.
ul. Zielona 1
59-300 Lubin